

Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa
sekretariat.dp@mc.gov.pl

Łódź, dn. 4 marca 2019 r.

Związek Pracodawców Mediów
Elektronicznych i Telekomunikacji
MEDIAKOM
ul. Świętokrzyska 30 lok. 63
00-116 Warszawa
reprezentowany przez
adw. Annę Gąsecką
(*adres w nagłówku pisma*)

Dot. projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie wzorów wniosków stosowanych w rejestrach w zakresie telekomunikacji

Szanowni Państwo,

W związku z udostępnieniem na stronie Ministerstwa Cyfryzacji projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie wzorów wniosków stosowanych w rejestrach w zakresie telekomunikacji, działając w imieniu Związku Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom (dalej Mediakom), przedstawiam uwagi do projektu.

Podnoszę, że punkt 40 formularza, znajdujący się w części II Świadczenie usług telekomunikacyjnych – opis usługi, który ma treść „Usługa transmisji programów radiofonicznych lub telewizyjnych” posługuje się pojęciem nieznanym ustawie i stanowi powielenie punktu 39. Trzeba zauważyć, że ani w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ani w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne nie definiuje się pojęcie „transmisja”.

W ustawie o radiofonii i telewizji „transmisja” w ogóle się nie pojawia, ustawa posługuje się pojęciami „rozpowszechnianie”, zdefiniowanym zostało jako emisja programu drogą bezprzewodową lub przewodową do odbioru przez odbiorców, oraz „rozprowadzanie”, zdefiniowanym jako przejmowanie rozpowszechnionego programu w całości i bez zmian oraz równoczesne, wtórne jego rozpowszechnianie.

Pojęciom tym odpowiadają zdefiniowane w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych pojęcia „nadawania utworu”, którym jest jego rozpowszechnianie drogą emisji radiowej lub telewizyjnej, prowadzonej w sposób bezprzewodowy (naziemny lub satelitarny) lub w sposób przewodowy oraz „reemitowania utworu”, którym jest jego rozpowszechnianie przez inny podmiot niż pierwotnie nadający, drogą przejmowania w całości i bez zmian programu organizacji radiowej lub telewizyjnej oraz równoczesnego i integralnego przekazywania tego programu do powszechnego odbioru.

W ustawie prawo telekomunikacyjne pojęcie „transmisja” nie jest zdefiniowane, natomiast pojawia się kilkanaście razy, w bardzo różnych kontekstach i znaczeniu, wydaje się jednak, że przeważa użycie go w znaczeniu „przesyłanie”.

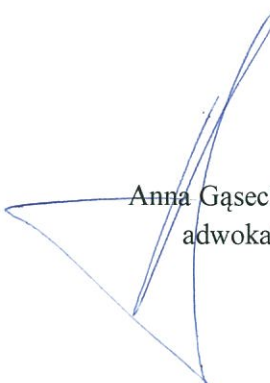
Wydaje się, że usługa przesyłania sygnału telewizyjnego i radiowego zawsze mieścić się będzie w punkcie 39 formularza, jako usługa rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych. Należałoby wobec tego rozważyć zasadność umieszczenia w formularzu rubryki 40 i wprowadzania do niego usługi transmisji programów radiofonicznych i telewizyjnych, skoro w każdym wypadku świadczenie usługi przesyłu takiego sygnału stanowić będzie rozpowszechnianie lub rozprowadzanie tych programów i winno zostać wobec tego wykazane w rubryce 39. Gdyby uznać jednak, że rozróżnienie pomiędzy punktem 39 a 40 jest konieczne, to z pewnością pojęcie „transmisji” wymaga doprecyzowania. W innym wypadku nie będzie jasne w przypadku jakich konkretnie usług należało będzie zgłosić działalność w ramach punktu 40.

Wątpliwość budzi także zasadność zamieszczenia punktu 47 Usługa telefoniczna w sieci telewizji kablowej. Wydaje się, że mieści się ona w punkcie 36 jako publicznie dostępna usługa telefoniczna świadczona w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Nie jest jasne, z jakich przyczyn sieć telewizji kablowej została niejako wydzielona do odrębnej rubryki. Nie jest również jasne, czy wypełniając formularz przedsiębiorca, który świadczy usługi telefonii w sieci kablowej winien jest zaznaczyć zarówno punkt 36 jak i 47, czy też tylko jeden z nich. Ustawa prawo telekomunikacyjne nie definiuje „sieci telewizji kablowej”, wobec tego należy uznać, że jest to po prostu sieć stacjonarna i świadczone przy jej użyciu usługi telefonii będą mieściły się w ramach usług opisanych w punkcie 36 formularza. Popularne pojęcie „sieć telewizji kablowej” przeważnie nie zawiera w sobie tzw. sieci ISP, więc Mediakom nie widzi powodu dla którego do formularza wprowadza się pojęcie nigdzie nie zdefiniowane. Jeśli jednak uznamy, że pojęcie „sieć telewizji kablowej” nie budzi wątpliwości, to należy zastanowić się z jakich powodów z raportowania usług telefonicznych zwolnieni są operatorzy wykorzystujące technologie Ethernet, DSL, xPON i inne.

Mediakom zwraca także uwagę, że nie jest jasne znajdujące się w punkcie 54 formularza pojęcie „Multipleksowanie” – wymaga więc ono doprecyzowania. Multipleksowanie (w domyśle programów telewizyjnych) zachodzi bowiem na różnych poziomach technologicznych: od naziemnej stacji dosyłu do satelity (uplink) lub transponder satelitarny (downlink) lub multipleksowanie sygnałów BVB-T lub w stacji czołowej operatora rozpowszechniającego programy tv w sieciach stacjonarnych.

W świetle powyższych zastrzeżeń MEDIAKOM zwraca się z prośbą o rozważenie uwzględnienia powyższych uwag na dalszym etapie prac legislacyjnych.

Z poważaniem

Anna Gąsecka
advokat